

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจใน การจัดการไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บขายของป่าในชุมชนที่สูง ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยหลวง โดยมีองค์ประกอบของวิธีดำเนินการศึกษาแบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกพื้นที่ศึกษาแบบเจาะจง คือ ชุมชนที่อาศัยอยู่บนภูเขาสูง ซึ่งใน การศึกษาครั้งนี้ ได้เจาะจงเลือกชุมชนชาวเขาผ่าเข้าโดยคัดเลือก 2 หมู่บ้านเป็นตัวแทนในการศึกษา คือ หมู่บ้านปางปู่ເດາະและหมู่บ้านພາແຜງ ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยหลวง มีรายละเอียดดังนี้

บ้านພາແຜງ หมู่ที่ 10 ตำบลครึ้ก้อย อําเภอแม่ใจ มีจำนวนประชากร 28 หลังคาเรือน 40 คน ครอบครัว รวมทั้งสิ้น 243 คน และบ้านปางปู่ເດາະ หมู่ที่ 13 ตำบลครึ้ก้อย อําเภอแม่ใจ มีจำนวนประชากร 35 หลังคาเรือน 44 คน ครอบครัว รวมทั้งสิ้น 208 คน บ้านພາແຜງตั้งอยู่ห่างจาก บ้านปางปู่ເດາະ ประมาณ 5 กิโลเมตร

3.2 หน่วยในการศึกษา

หน่วยในการศึกษาครั้งนี้ คือ หัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทนหัวหน้าครอบครัวที่สามารถให้ ข้อมูลได้ จำนวน 84 คน จาก 2 หมู่บ้าน “ครอบครัว” ที่เป็นหน่วยของการศึกษา หมายถึง ครอบครัว ที่อยู่ภายใต้ครัวเรือนซึ่งเป็นแบบครอบครัวขยาย โดยในหนึ่งครัวเรือนจะมีครอบครัวอยู่ 1 ถึง 3 ครอบครัว

3.3 วิธีการคัดเลือก

ใช้ทุกครอบครัวเป็นตัวอย่าง เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนน้อย คือ บ้านพากเพียร 40 ครอบครัว และบ้านปางปูเตะมี 44 ครอบครัว ดังนั้นจึงเก็บข้อมูลครอบครัวละ 1 คน ทำให้ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 84 คน

3.4 การวัดความรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความรู้มีหลายชนิดแต่ละชนิดเหมาะสมกับการวัดความรู้ตามคุณลักษณะที่แตกต่างกัน เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ที่นิยมกันมากคือ แบบทดสอบ ซึ่งถือเป็นสิ่งเร้าที่นำไปเร้าผู้อุปถัมภ์ตามให้แสดงอาการตอบสนองของมาด้วยพฤติกรรมบางอย่าง เพื่อให้สังเกตเห็น หรือนับจำนวนปริมาณได้ (จำเนียร ช่วงใจดี และคณะ, 2525: 13) รูปแบบของข้อสอบหรือแบบทดสอบมี 3 ลักษณะ ดังนี้

3.4.1 ข้อสอบปากเปล่า เป็นการสอบโดยใช้คำตอบโดยด้วยภาษา หรือคำพูดระหว่างผู้ทำการสอบโดยตรง หรือบางครั้งเรียกว่า “การสัมภาษณ์”

3.4.2 ข้อสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

3.4.2.1 แบบความเรียง เป็นแบบที่ต้องการให้ผู้ตอบอธิบายเรื่อง บรรยายเรื่องราวด้วยประพันธ์หรือวิพากษ์วิจารณ์เรื่องราวเกี่ยวกับความรู้นั้น

3.4.2.2 แบบจำกัดความ เป็นข้อสอบที่ให้ผู้ตอบพิจารณาเปรียบเทียบตัดสินข้อความ หรือรายละเอียดต่างๆ มี 4 แบบ คือ แบบถูกต้อง แบบเติมคำ แบบบัญคู่ และแบบเลือกตอบ

3.4.3 ข้อสอบภาคปฏิบัติ เป็นข้อสอบที่ไม่ต้องการให้ผู้อุปถัมภ์ตอบ ตอบสนองของมาด้วยคำพูดหรือการเขียนเครื่องหมายใด ๆ แต่มุ่งให้แสดงพฤติกรรมด้วยการกระทำการ นักเป็นข้อสอบในเนื้อหาวิชาที่ต้องการให้ปฏิบัติจริง

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับการจัดการไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บหางของป่าในชุมชนที่สูง ในเขตอุทยานแห่งชาติอย่างหลวง ได้แก่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับไฟป่า สาเหตุ การเกิดไฟป่า การป้องกันไฟป่า การควบคุมไฟป่า และปัญหาอุปสรรคในการป้องกันและควบคุมไฟป่า เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน อายุพหลักษณะผู้ให้สัมภาษณ์ ลักษณะการเก็บหากของป่า จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับไฟป่า ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับไฟป่า สาเหตุการเกิดไฟป่า การป้องกันไฟป่า การควบคุมไฟป่า มีคำตอบ 2 ลักษณะ คือ ใช่ และ ไม่ใช่ จำนวน 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก	ให้คะแนน	1	คะแนน
ตอบผิด	ให้คะแนน	0	คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการจัดการไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บข้อมูลของป่า ได้แก่ การจัดการป้องกันและควบคุมไฟป่า มีคำตอบ 2 ลักษณะ จำนวน 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เคย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เคย	ให้คะแนน	1	คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะวิธีการจัดการไฟป่า เป็นคำแนะนำอย่างเปิด จำนวน 1 ข้อ เพื่อใช้ในการอภิปรายผล

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- การศึกษาเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลงานงานวิจัย บทความหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ
- ใช้แบบสอบถามหัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทนหัวหน้าครอบครัวที่สามารถให้ข้อมูลได้

3.7 การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น คำนวณด้วยสูตร สัมประสิทธิ์แอลfa ของครอนบาก Cronbach' alpha coefficient (ขวัญ ภาษา และคณะ, 2537) ได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการไฟป่าเท่ากับ 0.73 และค่าความเที่ยงของแบบประเมินวิธีการจัดการไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บข้อมูลของป่าเท่ากับ 0.63 จากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในพื้นที่ที่ต้องการศึกษาได้

3.8 การประมวลผลข้อมูล

ข้อมูลที่รวมรวมได้เมื่อตรวจสอบความเรียบร้อยแล้วนำมาจัดระบบข้อมูลเพื่อเตรียมวิเคราะห์ผล โดยใช้การประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคม ศาสตร์ SPSS 10.0 FOR WINDOWS (Statistical Package for the Social Science)

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยหาอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บหาของป่ามีความสัมพันธ์กับวิธีการจัดการไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บหาของป่าในชุมชนที่สูงในเขตอุทยานแห่งชาติดอยหลวง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ใช้วิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment coefficient of correlation) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาความสัมพันธ์ ดังนี้

ค่าตัวเลข	แสดงว่า
+.70 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางบวกและสูงมาก
+.50 ถึง .69	ความสัมพันธ์ในทางบวกและมากพอสมควร
+.30 ถึง .49	ความสัมพันธ์ในทางบวกและปานกลาง
+.10 ถึง .29	ความสัมพันธ์ในทางบวกและต่ำ
+.01 ถึง .09	ความสัมพันธ์ในทางบวกและแทบไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
.00	ไม่มีความสัมพันธ์เลย
-.01 ถึง -.09	ความสัมพันธ์ในทางลบและแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
-.10 ถึง -.29	ความสัมพันธ์ในทางลบและต่ำ
-.30 ถึง -.49	ความสัมพันธ์ในทางลบและปานกลาง
-.50 ถึง -.69	ความสัมพันธ์ในทางลบและมากพอสมควร
-.70 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางลบและสูงมาก

(พิชิต พิทักษ์สมบัติ, 2531)

3.10 เกณฑ์การวัดระดับตัวแปร

ในการพิจารณาตัดสินการวัดระดับตัวแปรมีเกณฑ์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปในส่วนของอายุของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้นำมาจัดกลุ่มใหม่เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ จากการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) ดังนี้

อายุ 23 – 29 ปี

หมายถึง

อายุน้อย

อายุ 30 – 45 ปี	หมายถึง	อายุปานกลาง
อายุ 45 ปี ขึ้นไป	หมายถึง	อายุมาก

2. ข้อมูลทั่วไปในส่วนของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชากรกลุ่มตัวอย่างได้จัดกลุ่มไว้ดังนี้

รายได้ไม่เกิน	2,000 บาท	หมายถึง	มีรายได้น้อย
รายได้ตั้งแต่	2,001 – 4,000 บาท	หมายถึง	มีรายได้ปานกลาง
รายได้ตั้งแต่	4,001 บาท ขึ้นไป	หมายถึง	มีรายได้มาก

3. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บหาของป่า มีทั้งหมด 15 ข้อ แต่จากการนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น พบว่าแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้มีจำนวน 5 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ หากตอบถูกจะได้คะแนนข้อละ 1 คะแนน หากตอบผิดจะไม่ได้คะแนน

4. วิธีการจัดการไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บหาของป่าในชุมชนที่สูงในเขตอุทยานแห่งชาติดอยหลง มีทั้งหมด 15 ข้อ จำนวนนี้นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น พบว่าแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 9 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนคือ

เคย ได้คะแนน 2 คะแนน

ไม่เคย ได้คะแนน 1 คะแนน

ดังนั้นคะแนนวิธีการจัดการไฟป่าของกลุ่มผู้เก็บหาของป่ามีค่าสูงสุดเท่ากับ 18 คะแนน และต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนวิธีการจัดการไฟป่าที่ได้จากการสำรวจของป่าจะประเมินระดับวิธีการปฏิบัติโดยอิงเกณฑ์ตามระดับคะแนนซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

ระดับคะแนนมากกว่าร้อยละ 80 คือ 14 – 18 คะแนน ถือว่ามีระดับการปฏิบัติในการจัดการไฟป่ามาก

ระดับคะแนนระหว่างร้อยละ 50 ถึง ร้อยละ 79 คือ 9 – 13 คะแนน ถือว่ามีระดับการปฏิบัติในการจัดการไฟป่าปานกลาง

ระดับคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 คือ ต่ำกว่า 9 คะแนน ถือว่ามีระดับการปฏิบัติในการจัดการไฟป่าน้อย

(สมหวัง พิชิyanuวัฒน์ และ อุษาวาดี จันทร์สนธิ, 2537 : 48)